

Sygn. akt II K 36/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

25 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie – Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Chłopecka

Protokolant: sekretarz sądowy Kamilla Kulifer

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Wąbrzeźnie Janusza Biewalda

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku

sprawy **J. R.**

urodzonego (...) w W., syna J. i B. z domu W., ur. (...) w W., o nr PESEL (...)

skazanego:

1. prawomocnym nakazem karnym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 24 stycznia 2003r. (sygn. akt II K 361/02) za czyn z art. 244 kk popełniony w dniu 9 października 2002 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 30 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 5 lutego 2004r.;

2. prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 28 maja 2003r. (sygn. akt VI K 86/03) za czyn z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 5 kwietnia 2003 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a postanowieniem z dnia 17 października 2007r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat i świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych;

3. prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 29 grudnia 2005r. (sygn. akt VI K 384/05) za czyn z art. 178a § 2 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 23 czerwca 2005 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 135 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 6 września 2006r. oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat i świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych;

4. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 27 czerwca 2012r. (sygn. akt II K 189/12) za czyn z art. 178a § 2 kk popełniony w dniu 9 kwietnia 2012 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby, a postanowieniem z dnia 7 października 2013r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, którą postanowieniem z dnia 9 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Chełmnie – Zamiejscowy VII Wydział

Karny zamienił na karę 30 dni aresztu oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drogach publicznych, w strefach zamieszkania i w strefach ruchu na okres 3 (trzech) lat;

5. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia 9 września 2013r. (sygn. akt VII K 22/13) za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 9 września 2012 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 9 września 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, objęte karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, a postanowieniem z dnia 20 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Chełmnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i rowerów po drogach publicznych, w strefach zamieszkania i strefach ruchu na okres 5 (pięciu) lat;

6. Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia 6 grudnia 2013r. (sygn. akt VII K 492/13) za czyn z art. 278 § 1 i § 3 kk popełniony w dniu 3/4 września 2013 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 90 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 15 maja 2014r.;

7. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie – Wydziału VII Zamiejscowego w Wąbrzeźnie z dnia 16 września 2014r. (sygn. akt VII K 245/14) za czyn z art. 244 kk popełniony w dniu 13 czerwca 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby.

ORZEKA:

przy przyjęciu przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396)

I. rozwiązuje karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia 9 września 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 22/13;

II. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, art. 87 kk oraz art. 569 § 1 kpk łączy skazanemu J. R. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia 9 września 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 22/13, opisane w pkt 5 komparycji oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia 6 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 492/13, opisaną w pkt 6 komparycji w ten sposób, że wymierza skazanemu J. R. karę łączną 1 (jednego) roku i 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie wyroków opisanych w punktach 1-4 i 7 komparycji wyroku wobec braku podstaw do objęcia wyrokiem łącznym;

IV. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 577 kpk oznacza dzień 25 kwietnia 2015 roku, od którego należy liczyć początek odbywania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i zalicza skazanemu na poczet tejże kary: okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie o sygn. akt VII K 492/13 od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia 11 września 2014 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 września 2012 roku do dnia 11 września 2012 roku w sprawie VII K 22/13 i odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie o sygn. akt VII K 22/13 od dnia 25 kwietnia 2015 roku i dalsze biegnące od tej daty;

VI. Zasadza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie) za rzecz adw. W. I. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem obrony z urzędu sprawowanej na rzecz skazanego;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 36/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

J. R. w latach 2003 – 2014 został siedmiokrotnie skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia **24 stycznia 2003r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 361/02, za czyn z art. 244 kk popełniony w dniu **9 października 2002 roku** na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 30 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 5 lutego 2004r.;

2. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia **28 maja 2003r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VI K 86/03, za czyn z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu **5 kwietnia 2003 roku** na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a postanowieniem z dnia 17 października 2007r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat i świadczenia pieniężnego w kwocie 100 złotych;

3. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia **29 grudnia 2005r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VI K 384/05, za czyn z art. 178a § 2 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu **23 czerwca 2005 roku** na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 135 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 6 września 2006r. oraz środek karny w postaci: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat i świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych;

4. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia **27 czerwca 2012r.**, wydanego w sprawie o sygn. akt II K 189/12, za czyn z art. 178a § 2 kk popełniony w dniu **9 kwietnia 2012 roku** na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby, a postanowieniem z dnia 7 października 2013r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, którą postanowieniem z dnia 9 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Chełmnie – Zamiejscowy VII Wydział Karny zamienił na karę 30 dni aresztu oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drogach publicznych, w strefach zamieszkania i w strefach ruchu na okres 3 (trzech) lat;

5. Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia **9 września 2013r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 22/13, za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu **9 września 2012 roku** na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **9 września 2012 roku** na karę 1 roku pozbawienia wolności, objęte karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, a postanowieniem z dnia 20 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Chełmnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i rowerów po drogach publicznych, w strefach zamieszkania i strefach ruchu na okres 5 (pięciu) lat;

6. Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w Wąbrzeźnie z dnia **6 grudnia 2013r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 492/13, za czyn z art. 278 § 1 i § 3 kk popełniony w dniu **3/4 września 2013 roku** na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 90 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 15 maja 2014r.;

7. Sądu Rejonowego w Chełmnie – Wydziału VII Zamiejscowego w Wąbrzeźnie z dnia **16 września 2014r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 245/14, za czyn z art. 244 kk popełniony w dniu **13 czerwca 2014 roku** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o:

dane z BI K. (k. 7 - 8),

odpisy prawomocnych orzeczeń Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie (k. 13 – 16) i Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowy Wydział VII Karny w Wąbrzeźnie (k. 17 – 18 i 21),

opinię o skazanym (k. 34 – 40).

Sąd zważył co następuje:

Z dniem 1 lipca 2015r. zmianie uległ stan prawny w zakresie warunków wydawania wyroku łącznego. Przed tym dniem przesłanki do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej wymieniał kodeks karny w art. 85. Jak wynikało z treści przywołanego przepisu, sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks Karny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W rozpoznawanej sprawie wszystkie prawomocne wyroki wobec skazanego wydane zostały przed 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę tę natomiast sąd orzeka, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych czynów zabronionych i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu (art. 85 kk). Zawarty w art. 85 kk zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który został wydany przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z 25.02.2005r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW nr 2, poz. 13 z 2005 roku).

Analizując daty czynów oraz daty wydania wyroków w sprawach wymienionych w pkt. 1 – 3 i 5 – 7 (wyrok wydany w sprawie o sygn. akt II K 189/12 nie może być przedmiotem oceny z punktu widzenia warunków z art. 85 kk), w pełni aprobując poglądy wyrażone w w/w uchwale Sądu Najwyższego (mającą moc zasady prawnej), sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia jednej kary łącznej. Przy czym, aby objąć wyrokiem łącznym sankcje jednostkowe wymierzone za czyny opisane w wyroku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 22/13, konieczne było rozwiązanie orzeczonej w nim kary łącznej.

Pierwszy wyrok skazujący J. R. za przestępstwo został wydany w dniu 24 stycznia 2003r. w sprawie o sygnaturze II K 361/02. Przed tą datą wnioskodawca dopuścił się tylko jednego występku, za który skazano go w w/w procesie. Nie zachodziły zatem warunki z art. 85 kk i dlatego, co do kary wymierzonej w tej sprawie, postępowanie umorzono na podstawie art. 572 kpk.

Kolejny chronologicznie wyrok skazujący (na karę pozbawienia wolności lub inną podlegającą łączeniu, który wyznacza datę „kończącą” realnego zbiegu przestępstw) został wobec J. R. wydany 28 maja 2003r. w sprawie o sygnaturze akt VI K 86/03. Przed tą datą wnioskodawca dopuścił się jednego występku, za który skazano go w w/w procesie oraz występku, za który skazano go w procesie o sygn. akt II K 361/02. Nie zachodziły zatem warunki z art. 85 kk i dlatego, co do kary wymierzonej w tej sprawie, postępowanie umorzono na podstawie art. 572 kpk.

Kolejny chronologicznie wyrok skazujący (na karę pozbawienia wolności lub inną podlegającą łączeniu, który wyznacza datę „kończącą” realnego zbiegu przestępstw) został wobec J. R. wydany 29 grudnia 2005r. w sprawie o sygnaturze akt VI K 384/05. Przed tą datą wnioskodawca dopuścił się jednego występku, za który skazano go w w/w procesie oraz występku, za które skazano go w procesie o sygn. akt II K 361/02 i VI K 86/03. Nie zachodziły zatem warunki z art. 85 kk i dlatego, co do kary wymierzonej w tej sprawie, postępowanie umorzono na podstawie art. 572 kpk.

Kolejny chronologicznie wyrok skazujący został wobec J. R. wydany 27 czerwca 2012r. w sprawie o sygnaturze akt II K 189/12. Jednakże, orzeczenie to dotyczy przestępstwa z art. 178a § 2 kk. Zgodnie z art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 27 września 2013 roku, z dniem 9 listopada 2013 roku doszło do uchylecia przepisu art. 178 § 2 kk. Tym samym czyn, za który został skazany J. R. podlegał kontrawencjonalizacji zgodnie z art. 50 ust 1 ustawy z dnia 27 września 2013 roku. W tym stanie rzeczy czyn J. R. został uznany za wykroczenie z art. 87 § 2 kw. Postanowienie w tej kwestii wydał Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie w dniu 9 listopada 2013 roku. Zgodnie z art. 50 ust. 1 cytowanej ustawy należy przyjąć, że przestępstwo z art. 178a § 2 kk podlegające kontrawencjonalizacji jest w chwili obecnej wykroczeniem z art. 87 § 2 kw, a tym samym kara za ten czyn została określona na 30 dni aresztu. Z kolei zgodnie z art. 85 kk podlegają połączeniu kary tego samego rodzaju. Kary za wykroczenia nie podlegają łączeniu, dlatego – także z tego powodu – postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 572 kpk zostało umorzone.

Kolejny chronologicznie wyrok skazujący (na karę pozbawienia wolności lub inną podlegającą łączeniu, który wyznacza datę „kończącą” realnego zbiegu przestępstw) został wobec J. R. wydany 9 września 2013r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 22/13. Przestępstwa popełnione pomiędzy tą datą, a dniem 29 grudnia 2005r. (data wyrokowania w sprawie o sygn. akt VI K 384/05) tworzą zbieg, obejmujący rozstrzygnięcia o karach zasadniczych zawartych w wyrokach:

- 1) Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowy Wydział VII Karny w Wąbrzeźnie z dnia 9 września 2013r., (sygn. akt VII K 22/13), za czyn popełniony 9 września 2012r. (przypisany w jego punkcie I),**
- 2) Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowy Wydział VII Karny w Wąbrzeźnie z dnia 9 września 2013r., (sygn. akt VII K 22/13), za czyn popełniony 9 września 2012r. (przypisany w jego punkcie III),**
- 3) Sądu Rejonowego w Chełmnie – Zamiejscowy Wydział VII Karny w Wąbrzeźnie z dnia 6 grudnia 2013r., (sygn. akt VII K 492/13), za czyn popełniony 3/4 września 2013r. (przypisany w jego punkcie I).**

Łączeniu podlegały zatem kary:

- 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- 1 roku pozbawienia wolności

- 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, której wykonanie w drodze zastępczej kary 90 dni pozbawienia wolności orzeczono postanowieniem z dnia 15 maja 2014r.

Orzeczenie kary zastępczej nie stoi na przeszkodzie łączeniu kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym i orzeczeniu kary łącznej w wyroku łącznym, jeżeli tylko kary zasadnicze orzeczone tymi wyrokami są karami tego samego rodzaju lub innymi podlegającymi łączeniu w myśl przepisów

kk. Przedmiotem łączenia w wyroku łącznym są bowiem wyłącznie kary orzeczone w prawomocnych wyrokach skazujących za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, a nie kary orzeczone w ich miejsce na podstawie przepisów kkw. Orzeczenie kary zastępczej nie zmienia rodzaju wymierzonej kary zasadniczej, a jedynie stanowi odmienny sposób jej wykonywania z przyczyn wskazanych w przepisach kkw, czyli już na etapie wykonywania tejże kary, który może być w każdym czasie uchylony lub zmieniony. W myśl art. 87 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 kk granice kary łącznej wyznaczają najwyższa z kar jednostkowych oraz ich suma. W analizowanym przypadku ta granica wynosi 1 rok pozbawienia wolności oraz 1 rok i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Kształtując karę łączną zastosowano zasadę częściowej absorpcji. Przy jej wymiarze nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Ich uwzględnienie na tym etapie orzekania prowadziłoby, bowiem do ponownego uwzględnienia tych samych przesłanek, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny (por. wyrok SN z dnia 25.10.1983r., IV KR 213/83, publ. w OSNKW 1984/5 – 6/65). Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Ferując ją, stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący między poszczególnymi czynami zabronionymi. O granicach kary łącznej decyduje m.in. ścisłość tego związku. W aspekcie przedmiotowym wyrażają ją kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonego, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo strony podmiotowej, zamiarów itd.

Rozstrzygając w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego, należy brać pod uwagę stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze objęte realnym zbiegiem. Uwzględnić trzeba też wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku, gdy – z różnego rodzaju przyczyn – sprawca za czyny popełnione przed datą wydania pierwszego wyroku za którykolwiek z nich nie został skazany w jednym postępowaniu, lecz wieloma wyrokami, należy łączyć kary orzeczone za poszczególne przestępstwa w taki sposób, jak gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu (zob. wyrok SA we Wrocławiu z 23.12.2002r., II AKa 556/02, publ. w OSA 2003/4/31).

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy, sąd miał na uwadze, że skazany „zaatakował” dwa dobra prawne w postaci: mienia (zachowania z art. 278 § 1 kk) – wartość przedmiotu zaboru w przypadku tych wszystkich przestępstw to kwota 6.500 złotych oraz bezpieczeństwa w komunikacji (art. 178a § 1 kk). Wszystkie występki zostały popełnione na przestrzeni od dnia 9 września 2012r. do dnia 3/4 września 2013r., a więc w ciągu niespełna 12 miesięcy. Na niekorzyść skazanego przemawia wielość przestępczych zachowań oraz różnorodność atakowanych dóbr prawem chronionych w stosunkowo krótkim odcinku czasowym, co świadczy o jego stosunkowo wysokiej demoralizacji.

Mając w/w aspekty na uwadze należy uznać, iż kara 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności za w/w zachowania jest sankcją, która odda całą zawartość kryminalną bezprawia zrealizowanych przez J. R. występków oraz spełni swe cele prewencyjne (zarówno w zakresie oddziaływania wychowawczego na sprawcę, jak i ogół społeczeństwa).

Kształtując wymiar tej kary sąd miał na uwadze także opinię z Zakładu Karnego w G. Oddział w C., w którym skazany obecnie przebywa (k. 34 – 40).

J. R. jest recydywistą penitencjarnym. Uprzednie osadzenie w jednostce penitencjarnej nie wpłynęło na niego pozytywnie. Choć krytycznie wypowiada się on na temat popełnionych przestępstw, orzeczoną karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, nie należny do nieformalnych struktur przestępczych, to prognoza penitencjarna w jego przypadku kształtuje się negatywnie. Wprawdzie skazany w środowisku współosadzonych czy przełożonych funkcjonuje dobrze, nie był karany dyscyplinarnie i był czterokrotnie nagradzany kodeksowo, to osadzony zadań

programowych w ogóle nie realizuje. Nie wykazuje chęci podjęcia pracy ani doksztalaniem się. Powyższe dane przekazane przez administrację zakładu karnego stanowią istotny czynnik prognostycznego przemawiający za wymierzeniem kary łącznej zdecydowanie surowszej niż przy zastosowaniu absorpcji.

Również charakter oraz ilość czynów zabronionych, za które wnioskodawca został skazany w latach 2003 - 2014 świadczy o posuniętej demoralizacji skazanego, braku poszanowania porządku prawnego.

W świetle zastosowanych przepisów nie jest dopuszczalne warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej w sytuacji, gdy wszystkie podlegające połączeniu kary jednostkowe orzeczone zostały bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Jedynym przepisem określającym warunki, w jakich jest możliwe zawieszenie wykonania kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym jest (poza art. 85 kk) przepis art. 89 kk. Zgodnie z tym przepisem, warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności jest możliwe jedynie wówczas, gdy dochodzi do połączenia skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, a więc chociażby jedna z kar jednostkowych, podlegających połączeniu, musi być orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie jest, więc dopuszczalne warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej w sytuacji, gdy wszystkie podlegające połączeniu kary jednostkowe orzeczone zostały bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. Z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie, bowiem sprawca, któremu w wyroku wymierzono karę pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji z art. 69 kk, ale wobec którego następnie zarządzono wykonanie tej kary na podstawie art. 75 kk, jest osobą skazaną na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w rozumieniu art. 89 § 1 kk.

Na poczet kary łącznej zaliczono pozbawienie wolności J. R. od 9 września 2012r. do 11 września 2012r. (zatrzymanie w sprawie VII K 22/13) oraz od 13 czerwca 2014r. do 19 września 2014r. (kara zastępcza 90 dni pozbawienia wolności w sprawie VII K 492/13). Od dnia 25 kwietnia 2015r. skazany rozpoczął odbywanie kary orzeczonej w sprawie VII K 22/13, która weszła w skład kary łącznej 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Dlatego – na mocy art. 577 kpk – sąd wyznaczył właśnie ten dzień, jako datę, od której należy liczyć początek kary łącznej.

Na podstawie § 14 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono o wynagrodzeniu dla obrońcy skazanego ustanowionego z urzędu.

Kierując się dyspozycją art. 624 § 1 kpk z uwagi na wymiar kary pozbawienia wolności pozostałej do odbycia, status materialny skazanego i treść art. 641 kpk, zwolniono wnioskodawcę w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich windykacja nie będzie możliwa.